

Celje - skladišče

D-Per

214/1967

1119670719, 13

COBISS

OSREDNJA KNJ. CELJE

Leto XI.
13. 7. 1967
Št. 13

GLASILO DELOVNE SKUPNOSTI EMO CELJE

IZ DELA DS

Na 3. rednem zasedanju delavskega sveta, ki je bilo v sredo, 28. junija, so obravnavali številna vprašanja. Podano je bilo poročilo glavnega direktorja o izvršitvi sklepov prejšnjih zasedanj in poročilo o poslovanju podjetja. Vsi sklepi prejšnjih zasedanj so izvršeni, dosežanje poslovanja podjetja pa je bilo uspešno.

Delavski svet je pregledal tudi poročilo o delu upravnega odbora v času med drugim in tretjim zasedanjem delavskega sveta. Upravni odbor je predlagal, naj delavski svet potrdi nekatere sklepe, ki so bili v tem času sprejeti. Med drugim so bili potrjeni sklepi o plačilu odškodnine Konradu Golograncu za koriščenje zemljišča, sprememba vrednosti stanovanjskih hiš v Kovinski ulici št. 11 in 13, ker so bila v teh hišah spreminjena nekatera kletna stanovanja v drvarnice. Ta stanovanja so bila namreč v skrajno slabem stanju, stranke pa niso imele drvarnic in je bila tako najcenejša rešitev, da se stanovanja v kleti preuredi v drvarnice. Določen je bil procent za kalo in razsip za veje 113, 115 in 120, ki velja za leto 1967.

Nadalje je bil potrjen sklep o analitični oceni delovnih mest

za sestavljalnico oljnih peči ter o razhodovanju materiala. Ustanovljenih je bilo tudi nekaj delovnih mest, ki so bila po predlogu upravnega odbora potrebna.

Delavski svet je potrdil nekatere spremembe in dopolnitve pravilnikov o delitvi dohodka in osebnega dohodka ter naročil pravni službi, da na podlagi vse doslej sprejetih sprememb sestavi novo prečiščeno besedilo pravilnika o delitvi dohodka. Te spremembe veljajo od 1. junija 1967.

Delavski svet je sklenil, da se ustanovi v okviru podjetja mehanografski center z nazivom MEHANOGRAFSKI CENTER EMO, Celje s sedežem v Celju, Mariborska cesta št. 76. Predmet poslovanja tega centra je obdelava podatkov na mehanografskih strojih, študij in organizacija mehanografije ter usposabljanje kadrov za mehanografijo za našo tovarno in za druga podjetja na podlagi poslovnega sodelovanja. Vršilec dolžnosti vodje mehanografskega centra je Drago Mravljak. Mehanografski center bo registriran pri gospodarskem sodišču v Celju.

Celje za svoj praznik

V spomin na ustanovitev Prve celjske čete, 20. julija 1941. leta, praznujemo prebivalci celjske občine ta dan kot naš borbeni praznik.

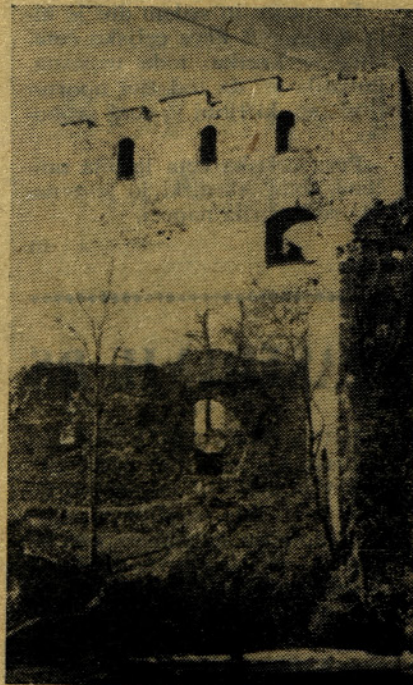
Skrb za koordinacijo in izvedbo letošnjih prireditev in proslav v počastitev 20. julija je prevzela posebna komisija, ki jo vodi podpredsednik občinske skupščine Jože Marolt. Osrednja proslava bo na sam praznik, to je 20. julija. Ta dan dopoldne bo v veliki dvorani Narodnega doma slavnostna seja splošnega političnega zbora celjske občine, ki ga sestavljajo poleg odbornikov tudi predstavniki vseh občinskih družbeno-političnih organizacij. Na seji bo o pomenu praznika govorila predsednica Skupščine občine Celje Olga Vrabičeva. V drugem delu sporeda pa bodo člani Slovenskega ljudskega gledališča in mešani pevski zbor France Prešeren izvedli recital borbenih pesmi slovenskih avtorjev.

Ostale prireditve na čast praznika celjske občine se bodo začele že dosti prej. V obdobju od 14. do 23. t. m. bo več kulturnih in zlasti športnih tekmovanj, razen tega bodo dan pred praznikom odprli novo halo Avto Celje. Med športnimi prireditvami omenjamo atletsko tekmovanje za memorial Ferda Skoka, ki bo 14. julija. Gre za troboj atletskih reprezentanc Italije, Avstrije in Jugoslavije. V sporedu so še teniška tekmovanja, zatem turnir v odbojki, tekmovanje kegljačev, strelcev, modelarjev, plavalcev in tudi tek z bakljami po celjskih ulicah. Ta tek bo 19. julija ob osmih zvečer.

V prazničnih dnevih bosta odprta oba muzeja, to je Muzej revolucije z razstavnimi prostori v Starem piskru ter Pokrajinski muzej z lapidarijem.

Obisk profesorjev Indiana univerze iz ZDA

V ponedeljek, 26. junija 1967 sta nas obiskala v podjetju dr. J. Gordon in dr. Albert Haring, redna profesorja Indiana univerze iz ZDA, ki se mudita po liniji mednarodne UNESCO organizacije v Jugoslaviji ter sodelujeta kot predavatelja s področja vodenja gospodarskih organizacij in marketinga na seminarju za vodilno osebje v gospodarstvu. Ta seminar prireja Ekonomska fakulteta v Ljubljani v sporazumu z Gospodarsko zbornico SRS z namenom nuditi dodatno funkcionalno izobrazbo vodilnim delavcem gospodarskih organizacij v SRS. Ob svojem obisku v našem podjetju sta se zanimala za organizacijo podjetja in praktične primere reševanja vodstvenih problemov in analize trga ter za prijeme v politiki osvajanja tujih tržišč. Z obiskom in sprejemom sta bila zadovoljna, zlasti pa še z izmenjavo mnenj in izkušenj, ki jih ima naše podjetje s področja znanosti, ki jo predavata na visokih šolah v ZDA in drugih krajih sveta.

**Ob občinskem
prazniku in
dnevu vstaje
čestitamo
vsem članom
kolektiva**

Vesti iz komune • Vesti iz komune • Vesti iz komune • Vesti iz komune • Vesti iz komune •

PRVA CELJSKA ČETA

Četudi je njena aktivnost trajala komaj dober mesec, je navzlic temu pripomogla, da se je prva iskra upora razplamtela v velik plamen, v vseljudsko borbo proti okupatorju in domačim izdajalcem. To je bila Prva celjska četa.

Že v sredini julija so se pri kmetu Muleju na Resevni gori pri Sentjurju zbrali njeni prvi borci. Nekaj dni za tem, 20. julija 1941. leta, pa so se sestali v bližnjem gozdu. Zbrane je pozdravil in jim govoril o položaju, ki je nastal z vdorom nemškega okupatorja v deželo, prvi komandir Prve celjske čete, Franjo Vrunč-Buzdo. Tako se je začelo.

Prva celjska četa je nastala iz klica Komunistične partije Jugoslavije po uporu, nastala je kot rezultat aktivnega dela Partije med delavskim razredom, zlasti na širšem celjskem področju.

V kroniki Prve celjske čete so razen dvajsetega julija, kot dneva ustanovitve te prve partizanske enote na Štajerskem, pomembni še štirje datumi.

Četrtega avgusta so borci čete opravili prvo sabotažno akcijo. Ta dan, nekaj minut po polnoči, je plamen zajel velik kozolec na Čatrovem posestvu v Bukovem žlaku. V tej akciji so sodelovali Franjo Vrunč, Peter Stante, Hermina Seničar in Karol Vovk.

Tisto in naslednjo noč je zagorelo še v mnogih krajih Spodnje Savinjske doline.

Štiri dni za prvo akcijo sta Franjo Vrunč in Peter Stante krenila proti Slivnici. Četa se je namreč pripravljala na napad na žandarmerijsko postajo. In zdaj sta si morala ogledati položaj ter pripraviti vse potrebno za napad. Toda, padla sta v zasedo. Stante se je rešil, Vrunča pa so zajeli v strugi Voglajne ter ga dva tedna pozneje ustrelili v Mariboru. Prva celjska četa je izgubila prvega komandirja.

Drugi komandir je postal Peter Stante-Skala.

Četa se je takoj za tem umaknila. Nemci so napadli njeno staro taborišče, toda našli niso nikogar.

Znova so bili na pohodu. Umaknili so se na Javornik, v Langerjeve peči. Tu so jih 16. avgusta obkolili nemški žandari. Partizani so se izmuznili. Pri tem se je težko poškodoval njihov komandir Peter Stante. Padel je čez skalovje. Del čete se je zatekel v bližino Dramelj, drugi del pa v Zvodno, k Farčniku, kjer je bila znana javka.

Zaradi težkih poškodb je bil Peter Stante za nekaj časa nesposoben za akcijo. Tedaj je po nalogu pokrajinskega komiteja KPS prišel na to področje Vilč Šlander, Slavkov brat in prevzel vodstvo čete. Postal je njen tretji in zadnji komandir.

Spet so sledili premiki. Pot jih je vodila proti Bohorju. Na Dolu pri Planini so za vedno obračunali s komandirjem žandarmerijske postaje. Zatem so odšli v Šentrupert in se zatekli v Zavškov mlin. Prišla je izdaja. Nemci so mlin obkolili. Vnela se je bitka. Pravijo, da je takrat izgubilo življenje pet njenih borcev.

Zadnji boj Prve celjske čete je bil končan. Bilo je to 27. avgusta 1941. leta.

En mesec in sedem dni je bila dolga pot Prve celjske čete. Bila je kratka, toda uspešna. Potrdila je, da tod živi uporno ljudstvo, ki ljubi in ceni svobodo.

Prva celjska četa je bila uničena, toda iskra, ki jo je zanela se je širila naprej.

-m

NA PRIHODNJEM ZASEDANJU DS

Predvidevamo, da bo prihodnje zasedanje delavskega sveta proti koncu julija. Na tem zasedanju naj bi delavski svet potrdil polletno bilanco, kadrovsko politiko, pravilnik o racionalizacijah in razpravljal ter sklepal o številnih drugih gospodarskih vprašanjih. Dnevni red tega zasedanja bo vsekakor zelo važen, zlasti kar zadeva

polletno bilanco in kadrovsko politiko. Iz stvarnih pokazateljev v polletni bilanci bomo videli, kako smo gospodarili v prvem polletju letošnjega leta in kaj bo treba še storiti, da bomo gospodarsko uspešno zaključili leto 1967. Potreba je veliko in čim večji bo naš gospodarski uspeh, tem bolj bo tem potrebam zadoščeno.

IMENOVANJE SODNIKOV OKROŽNIH SODIŠČ

Republiški zbor republiške skupščine je imenoval sodnike okrožnih in okrožnih gospodarskih sodišč. Tako je bil za predsednika okrožnega sodišča v Celju znova imenovan Drago Markovič, za sodnike v novi mandatni dobi pa: dr. Leon Berlinc, Janko Cigoj, Ludvik Maroša, Mihaela Nečemer, Slavko Nemanič, Boris Strohsack in Vekoslav Tanko.

Tudi okrožnemu gospodarskemu sodišču v Celju bo nadalje predsedoval Marjan Bele, za sodnike pa so bili izvoljeni: Bojan Grčar, Ivan Lesjak in Franc Poderžaj.

Zanimivi predlogi pred občinsko skupščino

Na tretji seji občinske skupščine Celje bodo pred odbornike postavljeni zanimivi predlogi, ki zahtevajo v svoji vsebini hitro in preudarno rešitev. Med predlogi, ki so na dnevnem redu, sta tudi predloga o ukinitvi skladov za financiranje šolstva I. in II. stopnje in ustanovitvi Postaje milice v Celju. Po uveljavitvi republi-

škega zakona o notranjih zadevah mora občina organizirati eno postajo milice s splošnim delovnim področjem in oddelkom. Sedež milice naj bi bil v Celju z oddelkom v Vojniku. Po obsegu in zahtevnosti dela se razvrstita v I. kategorijo postaja milice v Celju, v II. kategorijo pa oddelek v Vojniku.

PROBLEMI KOVINSKE INDUSTRIJE SRS

Kovinska industrija je leta 1966 povečala svojo realizacijo za 17 odstotkov glede na leto 1965, vendar je ta porast realizacije manjši kot ga je dosegla celotna industrija (21 odstotkov). Tudi v kategoriji celotnega dohodka znaša porast v kovinski industriji 15 odstotkov proti 19 odstotkom v celotni industriji. Tak razvoj je posledica manjšega porasta prodajnih cen, ki je dosegel v kovinski industriji v povprečju povišanje za 8,4 odstotka v celotni industriji pa za 11,1 odstotek. Kljub temu pa je porastel neto produkt kovinske industrije za 12 odstotkov proti 8 odstotkom v celotni industriji.

Neugodna je delitev dohodka v kovinski industriji, ki je v letu 1966 izdvojila za sklade samo 26,4 odstotka dohodka napram 30,5 odstotka v povprečju celotne industrije. Tako je bila masa skladov lani povprečno na zaposlenega v kovinski industriji znatno manjša 5.400 N-din letno) v odnosu na celotno industrijo (6.600 N-din letno).

Na področju osebnih dohodkov se je kovinska industrija v letu 1966 približala povprečju vseh industrijskih panog v Sloveniji.

Zaloge gotovih izdelkov in terjatve do kupcev so prav ta-

ko porastle vendar v manjši meri kot v celotni industriji. Konec leta 1966 so bile zaloge in terjatve pokrite s krediti z 28,6 odstoki. Ta sorazmerno velik delež tujih kreditov je prisilil podjetja kovinske industrije, da so ob zaključnem računu za leto 1966 znatno večji del sredstev skladov namenila lastnim obratnim sredstvom.

Neto skladi podjetij so se resda povečali od 151,1 milijona N-din leta 1965 na 210,6 milijona N-din leta 1966, vendar je treba poudariti, da gre pri tem predvsem za nominalno povečanje, manj pa za realno povečanje spričo znanega skoka cen s prehodom v gospodarsko reformo.

Primerjava prostih sredstev s povprečno angažiranimi poslovnimi sredstvi pa nadalje pokaže, da so gospodarske organizacije kovinske industrije iz lastnih sredstev v letu 1966 vložile v enostavno in razširjeno reprodukcijo 6,1 odstotek, medtem, ko bi se naj ta obseg leta 1967 povečal na okrog 8,7 odstotka. To povečanje pa kovinska industrija v letošnjem letu ne more izkoristiti za povečanje investicijskih izdatkov, ker mora primarno dotirati svoje sklade v povečanje lastnih obratnih sredstev.

Zakaj smo ukinili rehabilitacijo?

Kadrovska služba je ob so-delovanju Zdravstvene službe podjetja pripravila v začetku leta 1965 Pravilnik o izvajanju rehabilitacije, o katerem je razpravljal takratni UO 27. marca 1965 in ga nato tudi potrdil tedanji CDS 28. 5. 1965. Rehabilitacijo smo začeli izvajati 1. junija 1965.

Sestavljenci so imeli ob pri-liki izdelave pravilnika za osno-vo predvsem dva vidika:

1. subjektivni vidik, ki je na-rekovo pomembnost rehabilitacije predvsem v tem; da re-habilitacija

a) pri urejeni fizično neza-htevni zaposlitvi pospešuje skrajševanje trajanja posledic

pri določenih vrstah poškodb in s tem hitreje usposobi delav-ca za njegovo redno delo.

Čestokrat s pravočasno in pravilno rehabilitacijo prepre-čimo nastanek invalidnosti;

b) delavcem, pri katerih je začasno zmanjšana delazmož-nost, ni pa popolna, zagotavlja nujen kontakt z delovnim oko-ljem, jih torej delovno zainte-resira, kar pri številnih bolni-kih izredno terapevtsko vpliva na potek in zdravljenje obole-nja;

c) ima močan vzgojni pomen za ohranitev pravih odnosov do dela in do discipliniranega zdravljenja.

2. materialni vidik, kot pogoj, da je bila tudi delovna organi-

zacija zainteresirana, da je iz-vedla rehabilitacijo.

Temeljni zakon o zdravstven-em zavarovanju, ki je bil v veljavi vse do 1. 4. 1966 je dolo-čal, da delovna organizacija sa-ma plača boleznino do 10 dni, poleg tega pa je ta zakon pred-pisoval še višino dovoljenega odstotka staleža (4—5%). Za prekoračitev tega minimuma je bil uveden tudi dodatni pris-pevek v višini ca. 2% na neto oziroma bruto osebne dohodke zaposlenega. Ravno zaradi zmanjševanja staleža smo bili zainteresirani za uvedbo reha-bilitacije, ker smo prejeli že bonifikacijo, ki ni bila velika, toda še vedno je celoten sistem zadovoljivo reševal interese

podjetja v tem, da smo bili glede staleža vedno v mejah dovoljenega procenta in da do-datnega prispevka nismo pla-čevali. Prav tako pa smo želeli vplivati, da bi se stalež do 10 dni, ki ga je podjetje financira-lo zmanjševal tako, da bi se del poškodovanih in bolnih, ka-terim je bil za zdravljenje po-treben skrajšan čas, kanaliziral v rehabilitacijsko skupino in s tem zmanjševal izdatek za bo-leznino.

Upoštevač sklep UO, smo v kadrovski službi skupaj z upravnikom zdravstvene ambu-lante znova proučili sistem na-grajevanja in ostalo problema-tiko rehabilitacije in smo ugo-tovili:

IZPLAČANA SREDSTVA ZA BOLEZNINE IN REHABILITACIJO

	I		II		III		IV		V	
	ure	dinarji	ure	dinarji	ure	dinarji	ure	dinarji	ure	dinarji
1. Hranarina nad 30 dni	25.230	35,105.31	20.915 $\frac{1}{2}$	30,941.09	28.202	46,903.05	25.007 $\frac{1}{2}$	45,889.09	28.945	52,439.70
2. Hranarina do 30 dni										
od tega	27.942	75,610.75	32.470	121,079.11	31.312	93,198.58	27.668	75,223.59	23.246	65,327.04
nezgode		6,261.16		8,477.98		6,184.00		9,819.50		7,311.73
bolezni		69,349.59		112,601.13		87,014.58		65,404.09		58,015.31
3. Rehabilitacija	6.400	26,200.86	7.090 $\frac{1}{2}$	27,613.89	6.714 $\frac{1}{2}$	25,610.92	6,395 $\frac{1}{2}$	24,286.81	7.124 $\frac{1}{2}$	25,586.15

— temeljni zakon o zdravstvenem zavarovanju se bistveno razlikuje od prejšnjega predvsem v tem, da je delovna organi-zacija dolžna plačati boleznino vse do 31 dni za vsa-kega člana delovne orga-nizacije, razen učencev in rehabilitantov, za katere smo plačevali le okrog 1650 S-din. Po staležu, ki traja več kot 31 dni, je dolžan to plačevati Komunalni zavod za socialno za-varovanje.

Novi zakon ne določa več višine dovoljenega od-stotka staleža, temveč je podjetje dolžno plačevati Komunalnemu zavodu za socialno zavarovanje prispevek v višini 54, 64% od njegovega neto osebnega dohodka in 1,77% od nje-govega bruto osebnega do-hodka. Ti prispevki pa se plačujejo le tedaj, ko je delavec na delu. Prispev-kov se ne plačuje, če je de-lavec v bolniškem staležu.

Dalje smo ugotovili, da je večina rehabilitantov na rehabilitaciji več kot en mesec in tako smo prevze-mali na svoje breme tudi izdatke, ki bi jih moral kriti z boleznimi Komunal-ni zavod za socialno zava-rovanje.

Rehabilitante smo plače-vali iz skupnega sklada,

kamor bi se moral tudi vračati njihov zaslužek za opravljeno delo, toda do-hodek, ki so ga rehabili-tanti ustvarjali, so si delile delovne enote, kjer se je re-habilitacija izvajala oziro-ma celo tako daleč je šlo, da so posamezni rehabili-tanti svoje delo pripisali posameznim delavcem na njihov račun in so tako dobili neopravičeno višje osebne dohodke.

Efikasnost rehabilitacije tudi ni bila na višku, ker je bilo večkrat delo nepri-merno, ali pa je manjkalo določenih artiklov za kom-plete, ki so jih zavijali. Ni bilo tudi razumevanja za boljšo organizacijo dela itd.

Bilo pa je tudi nekaj teženj, da so se delavci, prevsem mlajši večkrat — skoraj bi lahko rekli namerno poškodovali — tj. stopnja pazljivosti je bila na zelo nizkem nivoju in tako celo prispevali k več-jemu številu nesreč in po-večanju števila rehabili-tantov.

Zaradi teh in drugih ta-kih objektivnih slabosti smo prekomerno trošili sredstva iz skupnega sklada, vanj pa ni bilo priliva za opravljeno delo, ker smo ta sredstva drugam odvajali in neopravičeno

delili drugje.

Da bi v bodoče na tem področju bilo več resnosti in reda, se je na predlog kadrovske službe spora-zumno z Zdravstveno am-bulanto in finančno raču-novodskim sektorjem pred-lagalo UO, da se s 15. ju-lijem 1967 ukine reha-bilitacija, kar je UO tudi sklenil dne 6. 7. 1967.

Zdaj bo predvsem jasno, da se bo stalež le minimal-no povečal, ker predvide-vamo, da bo pazljivost pri vsakem narasla in bo manj majhnih in zelo pogostnih nesreč oz. poškodb, ker se boleznina plača le 80 oz. 90% doseženega osebnega dohodka na osnovi letnega povprečja OD.

BOLJŠA DISCIPLINA VEČJI USPEH

Delavski svet obrata odpres-kov in avtokoles je na zadnjem zasedanju precej razpravljal o redu in disciplini v obratu. Opa-zili so, da člani kolektiva zapu-ščajo delovna mesta pol ure ali pa tudi več pred zaključkom dela. Tak nered se zlasti opazi ob sobotah še posebej na delov-nih mestih pri izdelavi koles v njihovem obratu. Nekateri člani v tem obratu — tako pravijo — pojmujejo demokracijo pre-cej le v svojo korist.

Kolektiv tega obrata je znan po svojih delovnih uspehih in njegovem prizadevanju za do-sego plana. Nedvomno bo de-lavski svet, kot je bilo zaznati iz

razprave na seji, ukrepal, da bo do tisti, ki pojmujejo red in disciplino pri delu po svoje, spoštovali notranje predpise kolektiva.

ej

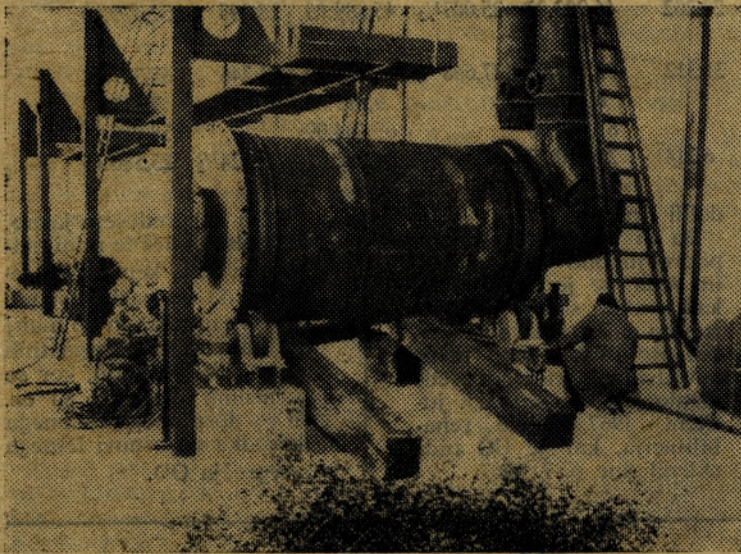
**Dopisujte
v naš
list**

IZ DELOVNIH ENOT

O čem bo sklepal in razpravljala UO na prihodnjih sejah

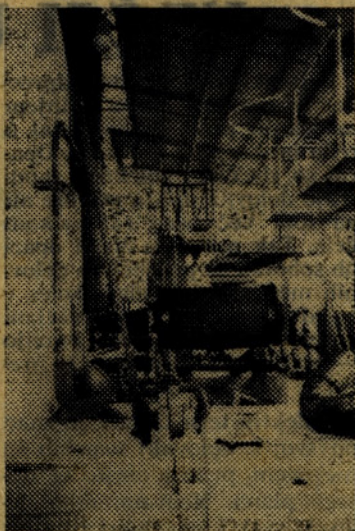
Pred upravnim odborom bodo v prihodnjih tednih številna gospodarska vprašanja, ki jih bo treba uspešno rešiti. Taka vprašanja zajema zlasti 19. sklep 2. rednega zasedanja delavskega sveta. Gre za izvršitev plana proizvodnje kopalnih kadi, izdelavo raznih gospodarskih analiz, prekoračevanje režijskih stroškov, medobratne usluge, vzroke porasta bolezenskih izostankov in podobno. Poleg tega bo upravni odbor obravnaval pripombe na predloženi osnutek kadrovske politike, nato na polletno bilanco, učinkovitejši postopek zoper disciplinske prekrške ter številna druga tekoča gospodarska vprašanja.

Iz nove topilnice...

Za praznik nov investicijski uspeh kolektiva

Obiskali smo objekt nove topilnice emajlov, na katerem so dela v zaključni fazi. Delavci hitijo z delom, kajti veselijo se, da bodo skupaj s praznikom dneva vstaje slovenskega naroda praznovali tudi otvoritev poskusnega obratovanja nove topilnice. Ko bo topilnica začelo polno obratovati, bo njena zmogljivost dvakrat večja od stare. Za danes vam posredujemo posnetka zaključnih del, v prihodnji številki Emajlirca pa bomo že lahko povedali, kako je steklo delo in kaj menijo delavci obrata I. o svojem novem delovnem okolju.

Stanovanja in zopet stanovanja

Že v zadnji številki našega lista smo dokaj obširno pisali o problemih, ki jih imajo naši člani kolektiva zaradi pomanjkanja stanovanj. Naše bralce smo seznanili tudi s tem, da prihaja čedalje več prošenj na delavski svet, da bi dobili prosilci stanovanje izven kriterijev pravilnika o pospeševanju stanovanjske gradnje in oddajanju stanovanj. Stanovanjska komisija je bila tako zaradi malo stanovanj, ki jih gradimo, v zelo težavnem položaju. Mnogo prošnikov — malo stanovanj. Le kako naj bi rešili to pereče vprašanje? To je problem s katerim se bomo morali v bodoče bolj resno spoprijeti. Močneje bo treba podpreti številne graditelje stanovanjskih hiš, najti način za posojila in podobno. Na to bomo morali misliti že proti koncu tega leta, da bo leto 1968 za člane kolektiva, ki nimajo stanovanja bolj vzpodbudno kot je letošnje.

Na zadnjem zasedanju je delavski svet sprejel predlog stanovanjske komisije, po katerem lahko dobi stanovanje iz-

ven kriterijev pravilnika le v primerih; če je dosedanje stanovanje poškodovano zaradi elementarne nesreče in je zaradi tega potrebna začasna ali stalna preselitev ali če se po sklepu delavskega sveta stanovanje, v katerem je nosilec stanovanjske pravice, poruši, zaradi pridobitve prostora za razširitev tovarne ali iz kakega drugega razloga.

Pet prošenj članov kolektiva (Oštir Emil, Ahtik Alojz, Pasar Anton, Remus Anton in Jarh Julijana) je delavski svet zavrnil in naročil stanovanjski komisiji naj dodeli tem prosilcem stanovanja v skladu s pravilnikom o dodeljevanju stanovanj.

Čeprav so ti prosilci in še mnogo drugih, ki pa niso naslovili prošenj na delavski svet, potrebni stanovanj, je bil tak sklep delavskega sveta neizogiben. Tak način dodeljevanja stanovanj izven kriterijev bi povzročal številne posledice, ki bi še bolj zaostriale že tako pereč problem stanovanjskega vprašanja.

NOVA KOTLARNA

Znano je, da so naše obstoječe kotlovske naprave popolnoma dotrajale in zato prav resno ogrožajo obratovanje. Sedanja kotlarna I kot jo imenujemo, je stara že sedemindeset let, vse kar pa je bilo pozneje napravljenega, je le začasno in nima nobene trajnejše vrednosti. Stanje vseh teh ogrevalnih naprav je zelo resno in zahteva končno rešitev v najkrajšem času. Tudi inšpektorat za parne kotle se ne more sprijazniti s stanjem, kakršno je pri nas in zahteva hitre ukrepe.

Sedanje zmogljivosti kotlarne ne zadoščajo več našim potrebam, zato bo potrebno zgraditi tudi večje naprave, s katerimi bo mogoče za dalj časa rešiti problem ogrevanja.

Sektor priprave proizvodnje je zato že predlagal upravnemu odboru odobritev sredstev za gradnjo večjega objekta. Ta objekt naj bi zajemal skladišče mazuta s pripadajočimi črpalnimi postajami in rezervarjem, zgrajbo za kotlovnico, komandno postajo, toplotno razdelilno postajo ter druge potrebne prostore z vsemi pripadajočimi inštalacijami.

Novi objekt bi veljal 5.500.000 N-din. Toda pri tem je treba upoštevati, da imamo letno pri-

starih napravah za okrog 300.000 N-din izgube, ker so izkoristiki premoga pri obstoječih napravah zelo nizki in nam gre v nič okrog 3000 ton premoga letno.

Po predlogu naj bi stala nova kotlarna južno od acetilenske naprave.

Upravni odbor je sklenil predlagati delavskemu svetu gradnjo nove kotlarne v dveh etapah in to v letu 1968 in 1969. Prvi del kotlarne naj bi začel obratovati v jeseni leta 1968. Za letošnjo zimo pa se bomo morali zadovoljiti še s staro kotlarno.

Zvedeli smo...

Po 1. novembru letos bodo v Grčiji izvedli četrto znižanje carin v okviru sporazuma o pridružitvi Grčije Evropski gospodarski skupnosti. S tem se bodo carine napram državam EGS znižale za 40 odstotkov od trenutka, ko je Grčija podpisala novembra leta 1962 pristop k EGS. Popolna oprostitvev carine bo dosežena leta 1977.

NESREČE PRI DELU - NESREČE PRI DELU - NESREČE PRI DELU - NESREČE PRI

V prvem polletju letošnjega leta so se ponesrečili pri delu in na poti z dela:

Mlačič Arminija, Koštomaj Slavko, Veštigaj Mirko, Lebič Franc, Butinar Olga, Antonič Zlatko, Koštomaj Rudi, Čizmek Lea, Veber Ivan, Martinko Rozika, Glušič Milan, Pilih Alojz, Iršič Franc, Zore Rudi, Kračun Ivan, Čepin Marija, Čepin Edvard, Kropec Franc, Romih Anton, Pevec Stanislav, Mirnik Zofija, Zidar Vinko, Pinter Marija, Krese Ludvik, Frank Hinko, Korošec Franc, Bošnjak Ivan, Kotošek Jožica, Kugler Ivan, Krameršek Franc, Poček Bojan, Krumpak Ivan, Kajba Drago, Turnšek Vinko, Koštomaj Karl, Kračun Ivan, Grošelj Julijana, Odes Viki, Turšič Fanika, Lotrič Franc, Golob Anton, Javornik Dominik, Koštomaj Franc, Pušnik Ciril, Vrečar Anton, Sibanc Ivan, Podjavoršek Ivan, Vanovšek Drago, Čater Roman, Košec Miha, Poklšek Srečko, Krajnc Martin, Božič Ivan, Božnik Franc, Cerovšek Lojzka, Korez Stefan, Vinder Alojzija, Zavšek Alojzij, Štuel Vlado, Koštomaj Branko, Glešič Karmen, Koc Cvetka, Borovnik Albin, Nikič Martin, Ulaga Jožica, Podpečan Amalija, Pušnik Mihael, Zimšek Marija, Zorko Vera, Gražl Ivan, Krameršek Alojz, Bednički Silvo, Jovoršek Anton, Pangerl Franc, Dimec Milan, Bratovščak Mirjo, Vodusek Ernest, Preskar Jurij, Tihole August, Lipičnik Marija, Iršič Franc, Boršič Branko, Šale Alojzija, Filjak Andjelko, Krajnc Martin, Arlič Avgust, Dobrajc Ivanka, Rozman Jožica, Baumgartner Mirko, Baša Franc, Kovacič Jožica, Hramec Jože, Seničar Iztok, Počivalšek Jože, Šket Ivan, Leban Julijana, Ojsteršek Slavko, Kojek Marija, Guček Jože, Kok Alojz, Hrapot Andrej, Sentjurc Vera, Jeranko Martin, Topolšek Jože, Jazbec Franc, Špan Stanko, Košec Milan, Strašek Rudi, Knez Ivan, Vrečer Helena, Šmarčan Dominik, Jamnikar Bogomir, Mirnik Pavel, Korošec Ludvik, Kršlin Jože, Jakopin Vera, Pokelšek Martin, Rozman Ivan, Hojnik Ivan, Zupanek Katarina, Zidar Vinko, Lampret Franc, Koštomaj Adolf, Arčan Franc, Špilak Martin, Hrovat Vladimir, Cocej Roman, Golouh Franc, Zontič Ivanka, Žibret Anton, Gavez Anton, Kotnik Poldka, Komplet Silvester, Videnšek Ivan, Mernek Franc, Gorišek Otmar, Keblič Anton, Lipovšek Ivan, Draganič Ramo, Gorjup Mirko, Kač Ivan, Stvarnik Marija, Malih Srečko, Tesner Franc, Kolar Rado, Cocej Stanko, Kotnik Franc, Žerjav Jože, Lipičnik Cvetka, Javornik Dominik, Jošt

Franc, Zore Nevenka, Jordan Ivan, Verdev Marija, Žnidar Marjan, Novak Vili, Skalicki Jože in Naglič Jurij.

V prvem polletju letošnjega leta je bilo torej skupno 158 poškodb. Najpogostejši vzrok za nesrečo pri delu in na poti na delo je malomarnost in nepazljivost delavcev samih. Če pogledamo število nesreč po mesecih, lahko ugotovimo, da je bila v januarju ena težka poškodba in 17 lahkih pri delu in

4 poškodbe na poti na delo — skupno torej 22 poškodb.

V mesecu februarju je bila ena težka poškodba, 21 lahkih poškodb in 4 poškodbe na poti na delo. Skupno 26 poškodb.

V marcu je bilo stanje poškodb v tovarni in na poti na delo naslednje: težki poškodbi v obratu 2, lahke poškodbe v obratu 18 in poškodbe na poti na delo 4. Skupno 24 poškodb.

V aprilu sta bili 2 težki po-

škodbi v obratu, lahkih poškodb je bilo 23, poškodbe na poti na delo so bile 3, skupno je bilo 28 poškodb.

V maju težkih poškodb ni bilo, lahkih je bilo 23, poškodbe na poti na delo 2, skupno torej 25 poškodb.

V juniju je bilo 25 lahkih poškodb, na poti na delo se je poškodovalo 8 oseb, skupaj 33 poškodb.

Zakaj bi pri delu in na poti na delo in z dela ne pazili, da bi ne bilo toliko nesreč. Ne gre tukaj za število nesreč ampak za ljudi. Kajti vsaka nezgoda prizadene posameznika, občuti pa to tudi proizvodnja.

V letošnjem prvem polletju pa je bilo le manj nezgod kot v prejšnjih letih. Toda kljub temu moramo vsi težiti za tem, da bi se število nezgod še znižalo. Da bi znižali število nezgod, bi morali vsi upoštevati varnostne predpise pri delu, zavedati pa bi se morali dejstva, da naglica, pa naj bo na cesti ali pri delu, ne prinese nikoli nič dobrega. Kajti naglico največkrat spremlja neprevidnost, obe pa botrujeta mnogim nesrečam. O malomarnosti pa ne bi niti razpravljali, kajti vsak delavec bi moral na svojem delovnem mestu biti v redu in svoje delo dobro opravljati.

KAJ NAM JE SNAGE RES TAKO MALO MAR

Res je in prav je, da se mojstri in skupinovodje po obratila tekoče zanimajo za delo svojih podrejenih, da jim dajejo delo in podobno, prav pa bi bilo, da bi se zanimali še za kaj drugega.

Jutro za jutrom so v garderobi emajlirnice posode od tople malice, ostanki hladne malice, kruh, papir in razne druge stvari.

Prav in lepo bi bilo, da bi skupinovodje skrbeli, da se to po njihovih enotah ne bi dogajalo več, poudarjam pa, da je to nujno za emajlirnico in sicer na vseh nočnih izmenah. Le ob takšni intervenciji bomo lahko prepričani, da bo naše zdravje bolj zaščiteno, saj se npr. prav v emajlirnici lahko vidi, da imamo v garderobi živali, ki prenašajo razne nalezljive bolezni, kot so miši in podobno, s tem pa je jasno ogroženo naše zdravje.

Frančku Ribiču ob odhodu v pokoj - SREČNO!

Gerald Premšak in Franček Ribič v razgovoru — tokrat ne strogo poslovnem

Poslovilni izlet številnih prijateljev in sodelavcev Frančka Ribiča bo ostal vsem še dolgo v spominu

MLADI V „EMO“ Narava in

Kot vse ostale družbeno-politične organizacije, je tudi mladinska organizacija razpravljala o osnutku kadrovske politike našega podjetja. Namen kadrovske politike, izvajanje ter njeno pomembnost je razložil na seji komiteja Lojze Pavlič, vodja kadrovske službe pri nas. Omejil se je predvsem na vprašanje zaposlovanja mladine, kar pač naš komite kot vodstvo mladinske organizacije najbolj zanima.

Po tej obrazložitvi člani komiteja niso imeli takšnih vprašanj, ki bi bistveno vplivala in niso zahtevali dopolnil osnutka, torej je bil osnutek kadrovske politike podjetja s strani mladinske organizacije soglasno sprejet.

Naj pojasnim vsem onim, ke še niso dopolnili 18. leta starosti in delajo že sedaj na tri izmene — torej tudi ponoči, da je takšno delo, se pravi po dopolnitvi 17. leta starosti, pri nas dovoljeno z izrednim dovoljenjem Republiškega sekretariata v Ljubljani od 20. maja 1967. To dovoljenje je naše podjetje dobilo predvsem zato, da lahko zaposluje tudi tisti del brezposelne mladine, ki še ni pol-

noletna, problem pri teh pa je bil mogoče večkrat ravno ta, da še nekdo ni bil star 18 let in ga naše podjetje kot nekatera druga prav zaradi tega ni moglo sprejeti v delovno razmerje. Odločba pa jasno pravi, da ne smejo biti ponoči zaposleni tisti člani kolektiva, ki jim nočno delo škoduje ali pa ogroža zdravje. Na kratko naj bo torej še enkrat povedano: dovoljeno je nameščati na nočno izmeno tudi mladino, ki je dopolnila 17 let starosti.

Mladi so tokrat govorili tudi o pripravah na konferenco mladinske organizacije, ki bo letos že v mesecu septembru. Vsi predsedniki posameznih aktivov morajo sklicati do 20. julija sestanke in ob tej priložnosti bodo mladi ljudje iz svojih vrst predlagali najboljše posameznike za nove člane TK ZMS, za predsednike aktivov in člane komisij, pač tiste, ki jih smatrajo, da bodo sposobni voditi njihovo oz. našo organizacijo in pravilno usmerjati njeno delo in podobno.

Kadrovska komisija mora najkasneje do 20. avgusta končati razgovore z vsemi kandidati za nov TK, tako, da bo kandidatna lista za člane novega komite-

ja že gotova v začetku septembra. Shema organizacije naj bi predvidoma ostala ista, povečalo naj bi se le število »mladih samoupravljalcev«, to pa tako, da bi namesto sedanjega predsednika posameznega aktiva, aktiv vodil nekajčlanski odbor, tako kot imajo to urejeno v TAM Maribor in še marsikje drugje. Odbor aktiva naj bi bil sestavljen iz mladih ljudi tega aktiva, številnost odbora pa bi bila odvisna od števila zaposlenih mladincev v aktivu. S tem bi dobili trdnjše — močnejše temelje organizacije, lažje bi izvedli posamezne akcije, saj bi pri tem sodelovalo več mladih ljudi, se pravi, če bo močna že osnova, bo še lažje pridobiti za razna sodelovanja ostalo mladino.

TK ZMS EMO bo prosil kadrovsko službo podjetja za izreden plačan dopust za vse udeležence kulturno-zabavne odaje v Beogradu, ki bo v počastitev predsedniku republike Josipu Brozutu. Oddaja bo po 20. julija, ko se bo Tito vrnil iz Brionov. Celoten program bo prenašala tudi televizija in bomo o točnem datumu naše sodelavce še obvestili.

Ž. J.

Kdo bi danes ob lepem sončnem vremenu nedeljo prebil doma, če pa ima dosti možnosti za rekreacijo, zabavo, šport, za izlet, na katerem pozabi na vsakodnevne skrbi? O tem smo se pogovorili tudi predstavniki mladinskih aktivov iz SWATY, IMPOL, B. KIDRIČ, tovarne dušika RUSE ter EMO. Dogovorili smo se, da organiziramo skupen izlet mladih ljudi, ljudi, ki kakorkoli pomagajo pri delu naše organizacije.

Tako smo se 25. junija letos sestali mladi iz Impola, B. Kidriča ter EMO. Aktiva Swaty in tovarne dušika iz Ruš pa se izleta iz objektivnih razlogov nista mogla udeležiti.

In kako je bilo? Kratko povedano lepo, to pa je vse. pre-malo.

Avtobus podjetja Izletnik je bil kar udoben. Odhod izpred Celeie ob sedmi uri zjutraj. Vreme je bilo več kot lepo, toplo, sončno, vzdušje v avtobusu pa pravo mladostno — veselje, radost. Vsi smo pozabili na skrbi, ki nas tako rade mučijo dan za dnem, uro za uro. Končno se je ob pol devetih pokazala hiša, za katero smo takoj vedeli, da je naš cilj — Trije kralji na Pohorju.

Najprej topel pozdrav z mladinci iz Impola, nato pa malo sem in tja in že smo se spet odpravili na pot — tokrat peš. Za cilj smo si izbrali Crno je-

Kadrovska politika, gospodarska in družbena reforma

(nadaljevanje)

Pri izboru kadra za vodilna delovna mesta se je mnogokje ocenjeval človek po njegovi politični angažiranosti oziroma pripadnosti. Pri tem niso mišljeni borci NOB, saj je med neustreznimi vodilnimi kadri 53,6% oseb mlajših kot 35 let. Očitno pa se kaže privilegirano članstvo ZK. Članstvo v ZK je predstavljalo kompenzacijo za neznanje. Parcialna analiza kadrov (podatki so obdelani na podlagi materialov za študijo »Vloga in struktura strokovnih in vodilnih kadrov«, ki jo je izdelal Inštitut za sociologijo 1964-65), ki zasedajo delovna mesta, za katere se zahteva višja ali visoka izobrazba, to jasno kaže. Med kadri, ki za ta mesta ustrezajo (višja ali visoka izobrazba) je 19% članov ZK; med tistimi, ki odstopajo le za eno stopnjo od zahtev (kadri s srednjo strokovno izobrazbo) je članov ZK 46%, med tistimi, ki odstopajo za dve ali tri stopnje (nižja strokovna izobrazba ali brez strokovne izobrazbe) pa je članstvo v ZK skoraj 100%.no. Če pa člani ZK, ki zasedajo ključna mesta v delovni organizaciji nimajo ustrezne strokovne izobrazbe, je razumljivo, da kadrovske politike niso obrnili proti sebi. V veliko pomoč pa so tem kadrom tudi razne zveze z zunanjimi političnimi in upravnimi organizacijami, katerim posvečajo včasih več pozornosti kot lastni delovni organizaciji.

Ta situacija (ki jo strokovnjaki dobro poznajo) mnogo prispeva k temu, da se strokovnjaki neradi potegujejo za vodilna mesta. Zanimive podatke daje anketa, ki jo je med strokovnjaki (305 inženirjev, ekonomistov in pravnikov) izvedel Inštitut za sociologijo leta 1964. Na vprašanje »kateri razlogi so vzrok, da se strokovnjaki z visoko šolo ne javljajo na razpise za direktorska mesta«, jih je kar 72,5% odgovarjalo »da smatrajo, da je kandidat že vnaprej izbran in je razpis formalna zadeva«. Tudi na vpra-

šanje »če mislijo, da članstvo ZK odločujoče vpliva pri izbiri kandidata za vodilno mesto«, jih 72% odgovarja »da so možnosti priti na vodilno delovno mesto zelo majhne, če niso člani ZK«. Na vprašanje, »kje je vzrok, da ima vodilni kader v industriji nižjo izobrazbo kot strokovni kadri, ki ne zasedajo vodilnih položajev«, jih 78% odgovarja »da se preveč upoštevajo politični kriteriji pri postavljanju vodilnega kadra.«

Zaposlenost v družbenem sektorju se je v preteklem razdobju povečevala v takem obsegu, da je ta sektor zaposlil ne samo kontingent iz naravnega prirasta aktivnega prebivalstva, temveč tudi delavce iz zasebnega kmetijstva in iz drugih republik. Na tako močno povečanje obsega zaposlenosti je vplivalo več faktorjev, predvsem pa avtarktična družbena potrošnja, ki je bila značilna za ekstenziven družbeni razvoj.

Pomemben faktor so bili tudi pogoji gospodarjenja, ki niso v zadostni meri stimulirali povečanja produktivnosti in uspešnosti poslovanja, hkrati pa je bil tudi delež osebnih dohodkov v strukturi cene še vedno nizek, kar ni sililo delovnih organizacij k ekonomičnejši uporabi ljudskega faktorja. Tudi investicijska vlaganja, ki so bila usmerjena predvsem v izboljšanje in mehanizacijo neposrednih proizvodnih faz, so onemogočala, da bi v stranskih in pomožnih fazah (manipulacija s surovinami, polproizvodi in gotovimi izdelki, notranji transport in podobno) v večji meri zamenjali zastarel način dela, kar je ob povečanju proizvodnje terjalo ustrezno rast zaposlenosti.

Zaradi teh razlogov se je v strukturi zaposlenih ustvarila prevelika koncentracija zaposlenih z neustrezno strokovno izobrazbo. Takšno stanje je pogojevalo tudi nesodobna in neekonomična notranja organizacija v podjetjih, nerazvite strokovne službe, priprava dela, pomanjkanje proizvodnih in razvojnih programov ter pomanjkanje strokovnih, predvsem visokostrokovnih kadrov. Pomanjkanje visoko-strokovnih kadrov je zaviralo zlasti hitrejši razvoj razvojnih oddelkov ter s tem reševanje tehnoloških in organizacijskih problemov v podjetjih.

mi mladi

zero. Kajpak je bil cilj mladih ljudi kmalu dosežen in ker je bilo časa še dovolj smo se odpravili še naprej — do doma Pohorskega bataljona, zelo važne pohorske vojne postojanke. Tu smo se malo odpočili, okrepili, ogledali smo si razstavo Pohorskega bataljona, videli smo fotografije borcev, ki so se pred leti borili za svobodo, za enakopravnost, za našo sedanost.

Ko smo se vračali k Trem kraljem pa smo se srečali še z novimi tovariši, z mladinci iz B. Kidriča.

Po kosilu so nekateri našli zabavo v plesu, drugi na sprehodu po bližnji okolici, saj je

Po prihodu najprej posnetek za spomin na te kraje...

V ozadju poslopje treh Treh kraljev...

Bilance zadnjih let sicer kažejo, da je strokovnih kadrov čedalje več, saj je srednje šole od leta 1961 do 1966 uspešno končalo okrog 33.800 učencev, v istem obdobju višje šole 3.137 in visoke 5.815 diplomantov.

Vendar pa istočasno ugotavljamo, da se porast strokovnih kadrov premalo kaže v rasti učinkovitosti proizvodjalnih sil. Vzrok za to je več. Osnovni vzrok je brez dvoma v tem, da brez ekonomskega pritiska, v visoko zaščitnem gospodarstvu za to ni bilo potrebe.

Na neizkoriščenost in neučinkovitost dela strokovnih kadrov pa so vplivali tudi posamezni faktorji kadrovske politike znotraj podjetij, ki se kažejo predvsem v naslednjem:

— vodilna delovna mesta zasedajo kadri, ki nimajo ustrezne usposobljenosti in ki imajo na celotno kadrovsko politiko največji vpliv, zato ščitijo svoja mesta. To trditev dokazuje prilaganje razpisnih pogojev za vodilna delovna mesta v statutih.

Ker pa pritisk družbe in v zadnjem času tudi kolektivov sili vodstvo, da strokovnjake sprejmejo (posebno tiste, ki so jih štendirali), rešijo problem tako, da jih postavijo na taka mesta, ki ne bodo vplivala na že zasedene vodilne in odgovorne strokovne položaje. Inženir ali tehnik s prakso postane pomočnik mojstra; ekonomist dobi mesto fakturista, konterja ali korespondenta itd. Kadri z visoko izobrazbo zasedajo v mnogih primerih mesta, za katera bi bila dovolj srednja ali celo nižja strokovna izobrazba; na enak način se razvršča kader s srednjo izobrazbo. Znanje strokovnih delavcev je na takih mestih le minimalno izkoriščeno.

— Ponekod se novодошtemu strokovnjaku umakne predhodnik na drugo delovno mesto. Ob tem premiku pa se izvede taka »reorganizacija«, da potegne predhodnik s seboj ključne pristojnosti, ki jih je imel doslej. Tudi v primerih, ko zasedejo strokovnjaki prosta delovna mesta, se pogosto dogaja, da dobe zelo malo pri-

stojnosti. Ni redek primer, da strokovnjak ni niti v strokovnem kolegiju podjetja, v katerem pa so nestrokovni delavci. V takem položaju strokovnjak ne more vplivati na dogajanja in razvoj gospodarske organizacije.

— Zelo pogosto imajo strokovni kadri neposredne vodje, ki nimajo ustrezne izobrazbe in potrebnega znanja. Ob analizi kadrovskih struktur je bilo v gospodarskih organizacijah kar 62 % strokovnjakov z višjo in visoko izobrazbo, ki so imeli za nadrejenca osebe z manjšo izobrazbo. Taki neustrezni vodilni kadri ne poznajo področja in potrebnih metod dela na podrejenih strokovnih mestih, dela ne kontrolirajo, ne znajo oceniti strokovne ustreznosti podrejenih, ne vzpodbujajo k strokovnemu delu in ne dajejo priznanj. Strokovno študijsko samoizpopolnjevanje je v takih primerih povsem zanemarjeno. Zgodi se celo, da nadrejeni ovirajo strokovno delo, ker mu sami niso kos. Za take vodje je vse preveč »znanstveno«, »komplicirano« in »neprimerno«. V takih okoliščinah (višja usposobljenost podrejenih kot vodje) nastaja tudi vrsta konfliktov. Ni enotnega strokovnega koncepta, vsak dela po svoje (nekoordiniranost), nastajajo jedra potencialnih vodij (neformalne skupine), podcenjujejo in ovirajo se odločitve vodstva, neustrezni vodje postanejo zaradi nesposobnosti praviloma avtokrati itd. Zato podatek, koliko strokovnjakov ima neko podjetje, ne pove nič, če ne vemo, kakšni so ti strokovnjaki in kako so razporejeni oziroma kdo zaseda ključna delovna mesta. Nekatere analize nam kažejo celo na videz absurde a vendar razumljive in zakonite pojave, da je namreč produktivnost manjša, če je v podjetju večji delež visokostrokovnega kadra, vodstvo pa neustrezno.

— Neopredeljen delokrog je značilen ne samo za mnoga vodilna, strokovna in administrativna dela, temveč tudi za štabne funkcije, ki se v mnogih primerih oblikujejo za strokovnjake.

Uspešen izvoz iz ZR Nemčije

Celokupni izvoz zahodnonemške kovinsko predelovalne industrije se je v letu 1966 ponovno povečal za 10 % in dosegel 220 tisoč ton v vrednosti 627 milijonov DM. Istočasno se je uvoz povečal samo za 1 %. Kovinsko-predelovalna industrija ZRN ima za sabo težko leto, saj so številna nemška proizvodna podjetja, ki niso oprta na inozemska tržišča, zašla v finančne težave zaradi znatno slabših prodaj na domačem trgu. Kljub temu, da so se izdatki za mezde v tem letu povečali za 6 %, proizvajalci niso dosegli nikakršnega zvišanja svojih prodajnih cen. Število zaposlenih v kovinsko-predelovalni industriji se je leta 1966 zmanjšalo za 6 %. Proizvodnja vlečnih, stiskanih in štancanih delov se je pri tem zmanjšala za 7 do 8 %. Proizvodnja težkih odpadkov za avtomobilsko industrijo zlasti še za industrijo tovornih vozil, pa je bila kar za 10 % manjša kot leta 1965.

VTISI S ČEŠKE

LETOSNJA PRVA IZMENA SE JE ŽE ZDAVNAJ VRNILA Z DOPUSTA NA ČESKEM. PREZIVELI SO OSEM LEPIH DNI, ČEPRAV JIM VREME NI BILO PREVEČ NAKLONJENO. DVAKRAT SO SLI NA IZLET, DVA VEČERA SO IMELI GLASBO S PLESOM, OSTALI ČAS PA SO SE ZADRŽEVALI V DOMU IN OKOLICI. EDEN IZMED NJIH SE TAKOLE SPOMINJA DOŽIVETIJ Z LETOVANJA V TUJINI.

Že prvo srečanje z gostitelji je bilo lepo. Prijazno so nas pozdravili in nam želeli srečno vožnjo in počutje. Vozili smo se s sindikalnim avtobusom češkega podjetja »VITKOVICKE STAVBY« iz Ostrave, v čigar dom smo potovali. Soferja sta vozila izmenoma in kljub brzini (povprečno 70 km/h) zelo zelo previdno. Presenečalo nas je, da sta pred vsakim prehodom čez železnico, ne glede na to, ali je prehod zavarovan ali ne, ustavila vozilo in se prepričala, če je proga prosta. To nam je vtilo zaupanje vanju. Vožnja sama pa je bila kar precej utrudljiva, ker ima avtobus nizke sedeže, in če je hotel kdo zadremati, ni mogel nasloniti glave.

Ko se je stemnilo smo prekorčili slovensko-madžarsko mejo. Ceste so postale takoj zelo ravne, ponekod dobre, drugod slabše, prometa pa skorajda ni bilo. V dobrih štirih urah vožnje prek Madžarske (ponoči) smo srečali le kakih 10 do 15 vozil in še od teh večidel s tujo registracijo. Naselja so podobna našim panonskim. V glav-

nem so to ozke in dolge vasi z nizkimi hišami ob obeh straneh ceste. Pred hišami so nasadi rož ali drevoređi. Potem kilometre ni nobene hiše, ampak sama polja.

Zgodaj zjutraj smo prekorčili madžarsko-češko mejo. Tu nas je presenetilo, da imajo samo eno carinarno za carinike obeh držav. Pokrajina na Češkem počasi prehaja v gričevnato in hribovito in vedno bolj spominja na Slovenijo. Tudi promet je nekoliko gostejši kot na Madžarskem. Videli pa smo v glavnem težka — vzdržljiva vozila.

Po 14-urni vožnji — vmes smo se seveda večkrat ustavili — smo prispeli na cilj; v počitniški dom »Ondraš« nad Ostravicami v Moravsko-Slezkih Beskidih. Dom leži v gozdičku 15 minut hoda iz Ostravic.

Pripeljali smo se tik pred dom. Upravnik nas je prijazno sprejel in razporedil po sobah za 2, 3 ali 4 osebe. Sobe so moderno opremljene s kavči in drugim. Dom ima veliko jedilnico, klubsko sobo itd. Pri domu je igrišče, kegljišče itd.

Prve dni smo si ogledovali okolico. Približno 3 ure hoda od je Lisa gora, ki je najvišja gora v Beskidih. Žal smo bili preleni, da bi se povzpeli nanjo. Šli smo le do planinske postojanke pol ure hoda od doma. Zahajali smo tudi v Ostravice, kjer je pošta, železniška postaja in trgovine. V glavnem pa smo ostajali v bližini doma, se sončili, kegljali, gugalji ipd.

Vsa okolica Ostravic je polna počitniških domov in weekendov. Kamor se ozreš, povsod jih je dovolj, velikih in

malih. Ob sobotah in nedeljah je Ostrava skoraj prazna, ker večina odide na oddih v te predele. Okolice domov so lepo urejene. Ob večjih domovih so otroška igrišča. Nedaleč od našega doma so na lepi sončni legi gradili tudi bazen, ki je sedaj verjetno že gotov.

Predstavniki gradbenega podjetja »Vitkovicke stavby« iz Ostrave in emajlirnice »Sfinx« iz Frydlanta so nas pogosto obiskovali. V pogovoru z njimi

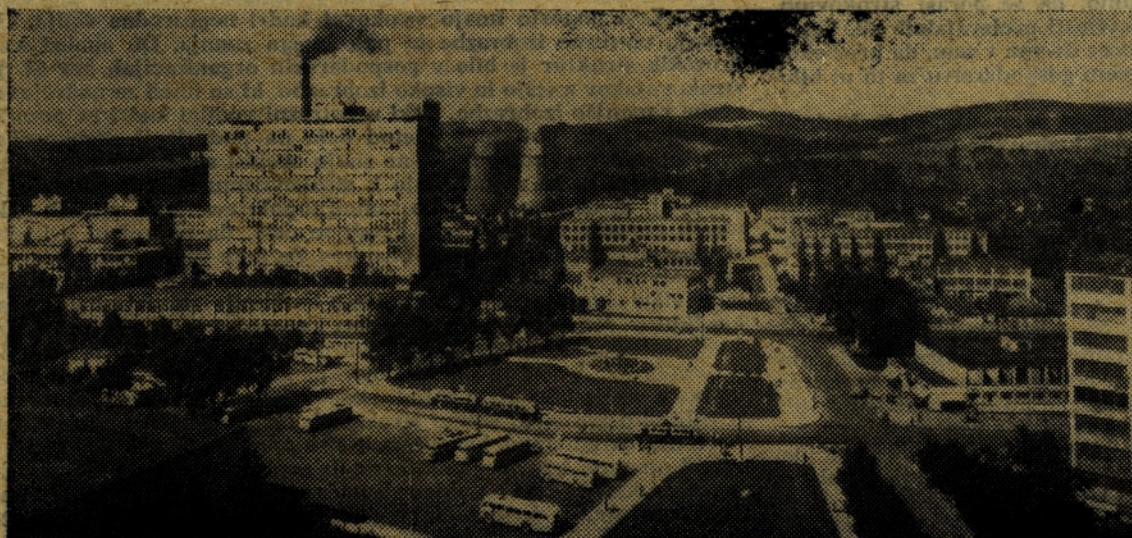
Ostravice

smo izvedeli marsikaj zanimivega. Med drugim tudi to, da je v Ostravicah precej let živel njihov znani pesnik basni Peter Bezruč, ki je mnogo pisal prav o dolini ob reki Ostravici. Ravno letos bodo praznovali

plet, ki ga šele uvajajo v proizvodnjo, je zelo lep in praktičen. Ima vgrajen štedilnik, pekač, hladilnik, električni mešalec itd. Za spomin smo ob odhodu vsi dobili njihove značke, kar je na Češkem običaj. Nato smo se odpeljali v Moravsko Ostravo. Kosili smo v njihovem internatu vajenske šole, nato pa smo si ogledovali mesto — predvsem iz avtobusa.

Ostrava je veliko staro železarsko mesto. Po večjem delu se razprostirajo Vitkovicke železarne, ki imajo 44.000 zaposlenih. Kamor smo se pripeljali, povsod smo s ceste videli obrate železarne. Ponekod so velike cevi speljane kar nad cesto. Zrak v mestu seveda ni najboljši. Videli smo tudi poslopja Vitkovicških stavby (s katerimi imamo menjavo letovanja). To podjetje ima 5.500 zaposlenih. Gradijo ceste, mostove in vse vrste industrijskih objektov. V Ostravi je tudi mnogo avtomobilov, pretežno čeških in ruskih.

Ogledali smo si tudi novo Ostravo. Ima 65.000 prebivalcev, ob dokončni izgraditvi pa

Gotwaldovo, mesto proizvodnje obutve

Ostrava, Opera Bedřicha Smetane

Predstavljamo vam

Ime in priimek:

Roje Ivo

Datum in kraj rojstva:
5. avgust 1945, Celje.

Kdaj si postal član ZM in v katerem aktivu si bil vpisan v vrsto mladincev?

Novembra 1959 na III. osnovni šoli v Celju.

Na katerem področju si do sedaj največ pripomogel k delu mladinske organizacije

O delu naše mladinske organizacije kot celote imam zelo slabo mnenje, saj bi moralo 1400 mladincev in mladink, kolikor nas je v kolektivu pokazati dosti več zainteresiranosti in volje do dela kot jo sicer. Mislim, da je ugotovitev, da dela aktivno le približno 20 ljudi — mladincev, zelo zaskrbljujoča. Če pa govorim o delu aktivnih mladincev, pa moram reči, da so v svoje dosedanje delo vložili mnogo naporov za dosego naših ciljev in postavljenih nalog.

Mnogo si se že ukvarjal s problematiko o delu naše organizacije. Kaj misliš, kaj bi se še dalo napraviti, da bi se stanje izboljšalo?

Vprašanje je malo težko, dosti težje pa je nanj odgovoriti. Kot predsednik TK ZMS EMO si tudi ti vpoznan s problemi, ki jih imamo in veš koliko truda smo vložili, da bi pritegnili k delu čimveč ljudi toda uspehi so, kakor tudi sam vidiš skoraj vedno enaki ničli. Edina možnost da dosežemo še več delovnih uspehov je ta, da bomo izvolili v novo vodstvo mladince, ki bodo sami neposredno zainteresirani za delo v organizaciji, obenem pa si moramo pridobiti tudi zaupanje vsega kolektiva. Čeprav smo se za to trudili že vrsto let kljub temu nismo mogli oz. znali iz kolektiva izluščiti ljudi, ki bi ustrezali gornjim kriterijem. Vzroki za to so predvsem v napačni kadrovski politiki kadrovske komisije in sem v tem oziru jaz sam kot predsednik te komisije glavni krivec za to, delno pa tudi zaradi tega, ker ljudje — mladinci, ki so sposobni za

jih bo 80.000. Starejši del je grajen po ruski arhitekturi, (masivni bloki v vrstah, vsi v enaki drap barvi), novejši del pa je že montažen, podobno kot pri nas.

Naslednji dan smo šli na izlet v Gotwaldovo — bivši Zlin. To je mesto obutve. Tu je po prvi svetovni vojni začel graditi tovarne obutve Batta in graditi celo mesto, ta lastnik, ki je imel trgovine po vsem svetu. Mesto je zelo lepo in moderno, Iz terase hotela Moskva je lep razgled po mestu. Ogdali smo si tudi veliko 7 nadstropno veleblagovnico.

Po kosilu smo se odpeljali v Luhačevice — 1200 let staro zdravilišče. Tudi to mesto je zelo lepo urejeno. Ima lep velik moderen park. Zdravilišče sprejme 1700 pacientov. Tam zdravijo bolezni dihalnih in prebavnih organov ter srčne

bolezni. Voda je podobna rogaški, le da je bolj sladka in manj mužira.

Naslednja dva dni smo bili kar v domu, ker je deževalo. Gledali smo televizijski program, ki je podoben našemu, včasih nekoliko slabši. Igrali smo šah, karte in podobne igre. V soboto zvečer smo imeli spet glasbo s plesom.

Poslovlili smo se v torek zjutraj. Vračali smo se po isti poti, le Blatno jezero na Madžarskem smo prepluli s trajektom.

Na splošno smo bili vsi zelo zadovoljni. Hrana je bila zelo dobra in dovolj je je bilo. Po kosilu in večerji je dobil vsak tudi pol litra piva. Tudi jezik nam ni delal veliko težav. Če govorijo počasi, se jih kar lepo razume. Skiatka, za 26.000 Sdin smo veliko videli in lepo preživeli osem dni.

delo, stojijo ob strani in naše delo samo kritizirajo.

Več ali manj so ti znane lastnosti naših mladincev — ali misliš, da se zavedajo v večini svojih dolžnosti in pravic?

Tako kot ti, vem tudi jaz, da se naši mladinci v glavnem zavedajo samo svojih pravic, pozabljajo pa vse preveč na dolžnosti, saj če bi se zavedali tudi svojih dolžnosti in jih izpolnjevali, bi o delu naše organizacije lahko govorili kako drugače.

Kje bi se po tvojem mnenju moralo delo še nujna izboljšati?

Nujno potrebno se mi zdi pojačati delo na politično gospodarskem področju, jasno pa je, da ne smemo zanemarjati niti kulturnega in športnega življenja. Prav pa bi bilo, da bi se v športnih dejavnostih pojavljale tudi mladinke.

Kako te gledajo kot aktivnega mladinceva tvoji sodelavci?

S sodelavci o svojem delu v mladinski organizaciji ne razpravljam, imam pa občutek, da mojega dela ne znajo razumeti ali pa ga nočejo.

In kako gledajo na tvoje delo tvoji nadrejeni?

Marsikdo kakšnega dela ne more razumeti, za moje nadrejene pa sem prepričan, da ga razumejo, to pa me še bolj čudi, da pri njih ne naletim na popolno razumevanje. Prepričan sem, da bi bilo v nasprotnem primeru moje delo dosti plodnejše.

Jesen boš zapustil naš aktiv za kratek čas zaradi odsluženja vojaškega roka. S tem bo precej okrnjeno tudi delo naše mladinske organizacije. Kakšen nasvet nam daješ, kako naj bi v naslednji mandatni dobi bila grajena shema organizacije, da bi delo čimbolje potekalo?

Kot nihče, tudi jaz nisem nenaдомestljiv in zato smatram,

da moj izhod v JNA ne bo prevelika izguba za naš aktiv. Edina prednost pred bodočim sekretarjem je praksa, ki sem si jo pridobil v TK. Za novo shemo pa nimam kakšnega posebnega predloga, ker smatram, da je sedanja kar v redu, saj delo TK ni odvisno zgolj od sheme, temveč od prizadevnosti vsakega posameznika.

Se spominjaš kakšnega veselega dogodka, ki si ga doživel kot član mladinske organizacije?

Imam več dobrih drobnih spominov, najbolj pa se spominjam uspeha naše mladinske organizacije lansko leto v Mladinski klub v Celju in pa štiridnevnega izleta v Srbijo, kar je bila najlepša nagrada za moje delo.

Tvoji načrti za bodočnost?

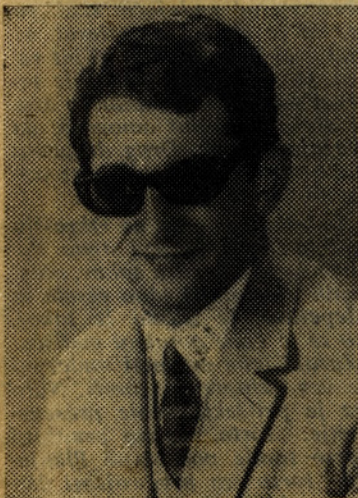
Kot vsi mladi sem tudi jaz poln načrtov in upov v lepše in boljše.

Tvoje želje?

Zelim, da bi dosegel svoje cilje, poleg teh pa imam še posebno željo in sicer, da bi se umiril svet, mislim predvsem na Bližnji vzhod in Vietnam, da ne bi prišlo še do hujšega, do tretje svetovne vojne, ki bi bila poguba za naš svet.

Ivo se je pri nas zaposlil leta 1964. V času obiskovanja šole je aktivno ves čas delal v aktivu TKS v Rušah, leta 1965 je pri nas postal sekretar aktiva in to funkcijo opravlja sedaj že drugo leto. Prav tako je že drugo leto predsednik kadrovske komisije pri TK ZMS EMO. K njegovim izjavam lahko dodam še samo to, da bi se o delu naše mladinske organizacije lahko res drugače govorilo, pa če bi samo desetina vseh naših mladincev opravilo desetino dela, ki ga opravi on.

Znidar Jože

V delu mladinske organizacije sem do sedaj največ pripomogel na političnem področju kot sekretar TK ZMS EMO, dosti pa sem pripomogel tudi k delu na kulturnem področju, kar je obenem moj konjiček.

Jasno je, da ti je kot sekretarju delo v mladinski organizaciji znano. Kaj misliš o do sedanjem in sedanjem delu?

TORTA ZA ROJSTNI DAN

V soboto opoldne je bilo v Celju tako toplo, da so tisti, ki še niso imeli prosto, zadnjo uro službe zapravili v pogovorih, kaj bodo počeli preko nedelje. Vročina je kot velik plašč pokrila mesto, izparevala je iz zidov in ljudje so bežali iz mesta: proti morju, rekam, bazenom in nekateri... najbolj zvesti v gore. V kraljestvo nad Logarsko dolino, k peštrému cvetju okrešelskega travnika, na še vedno debelo plast snega za Zaspanim hribom, kjer je bilo smučarjev še precej. Le malo se jih je v tej vročini vzpelo v stene, tistih najzvestejših, ki niso mogli pustiti praznih sten.

Jože, Elko in Tone pa so odšli iz Celja že v petek pod večer, v soboto ob prvem svitu so vstopili v steno Planjave. Mlade, srčne alpiniste je vabila stena Planjave temboj, saj tod še ni stopila človeška noga, v stenah še ni klinov prejšnjih navez. Poleg neizmerne ljubezni do gora, še posebej do teh sten v savinjskih Alpah, so nosili seboj le najnujnejše, celo pri hrani in pijači so štedili, ko so pripravljali nahrbtnike. »Pili in jedli bomo po vzponu, da le ne bomo nosili preveč«, so modrovali, ko so v kuhinji pri Tončku doma risali »smer«. In tako so v soboto zjutraj vstopili v steno.

Na Okrešlju ob tem času še ni bilo dosti izletnikov. Kapljali so šele pozno popoldne, ko je vročina malo jenjala. Okoli doma na Okrešlju je zaživelo, med utrujenimi mestnimi izletniki, ki so kaj težko prinesli svoje dostojanstvo na 1300 metrov, so bil tudi fantje, ki so pred nekaj minutami sestopili iz Stajerske Rinke. Posebno oster daljnogled je romal iz rok v roke, po grebenih in vrhovih in kdaj pa kdaj prebegnil stene Planjave. Toda tisti, ki je sočiva usmeril tako, je vedel, da so v teh stenah trije mladi fantje, ki hočejo opraviti prvenstveni vzpon. Plezalcev ni bilo mogoče najti, pa saj je na Okrešlju toliko drugih zabav, da si posebej ni nihče prizadeval. In če bi morala že malo popustila, je prav gotovo, kot vedno o pravem času našla pravo besedo Ela in spravila svoje obiskovalce v smeh.

Telefon je zazvonil ob 19. uri in 10 minut. Zveze z Logarsko dolino ni bilo mogoče takoj vzpostaviti, neveščča roka ja zavrtila ročico in tako je telefon zvonil zapored kar nekaj minut, da so se na obeh straneh sporazumeli. Tedaj je iz nevezadnih besed tostran žice bil mogoče razbrati le, da se je v stenah Planjave zgodila nesreča. Jedilnica je bila v hipu prazna,

vsi ki so bili ta večer na Okrešlju, so se zbrali pred lušo okrog daljnogleda.

Dogodki naprej so se prehitovali, skupina reševalcev je bila v nekaj minutah pripravljena, oprema zložena, z daljnogledom pa so opazovalci v stenah Planjave našli tri drobne premikajoče točke drugo nad drugo, tri fante, ki so obstali v steni.

Reševalci so odšli, čeprav je že padal mrak. Kanili so vso opremo spraviti preko noči pod steno, da bi vstopili v steno reševati takoj ob svitu. Že v temi so Logarsko dolino preple-

razločiti, je bila prva naveza reševalcev že v steni. Prišli so pomagat tudi iz Kamnika, tri naveze pa so poskušale premagati strmo steno in priti ujetim v steni čim bliže. Jože je bil poškodovan, tudi Elko, vsi trije pa so v vročini spoznali še novega sovražnika — žejo. Preko, čez dolino, pa je dan in noč padal in šumel slap.

Žeji se je v steni pridružila še želja po spanju. Le za trenutek zadremati, je pomenilo, strmoglaviti — ne le za enega, za vse tri. S stene pa je padalo kamenje in v vročini, tega najtoplejšega letošnjega dne, fantje niso smeli odložiti šlemov. Ti so jim v steni rešili življenje, ne enkrat, velikokrat te dni.

Planjava — borova veja skriva nevarno — še deviško steno

tale nove in nove luči avtomobilov, prišli so reševalci iz Celja. Med njimi tudi trije člani našega kolektiva Stane Veninšek, Elč Prezelj in Vili Svet. Slednji je bil že na Okrešlju in tako so se neke sredi noči sestali vsi ti alpinisti, zvesti stenam in svoji zvezi, pod steno Planjave.

Se v temi je bilo z Okrešlja videti medel svit sveče, včasih zdravljali reševalce in se tola preblisk baterije, v steni Planjave. Trije mladi fantje so požili: sedaj ko so spodaj, ne bo več dolgo. To noč so še imeli vode...

Ko je bilo toliko svetlo, da je bilo steno Planjave še težko

ploščad v steni Planjave obup. Reševalci niso mogli blizu. Poskušali so tu in tam, sestopali in se vzpenjali, mrzlično iskanje poti je vznemirilo vse. Prišla je kriza, tem hujša, ker se je spuščal mrak in je vseh deset alpinistov čakala noč v steni, ko je ropotalo kamenje in je tam čez dolino padal in šumel slap, prelep slap Rinke. Vode, vode...

Kot je kasneje rekel Tone, so v steni že kar obupavali in se skoraj poslavljali s svetom. Ponoči, ko je bilo treba za vsako ceno ostati buden, je bilo najhuje. Če je za desetinko sekunde zmagala omotica, se je vsakomur vedno snova v enem samem hipu sanjalo, da pada v brezno, na robu katerega je visel v steni, da pada ob skalah. Za trenutke skoraj niso vedeli kaj govorijo, niso mogli nadzirati svojih misli.

Z jutrom se je vrnilo nekaj upanja, kamenje je vedno bolj gmelo, prek ozkih nevarnih polic. Kamenje, ki so ga sprožili reševalci, ki so bili nad ujetimi. In nato dopoldne enkrat: najprej je padla vrh mimo stene in fantje so mislili, da bledejo. Nato je nekaj metrov nad Elkom, ki je bil najvišje, pogledal Janez čez rob previsa in rekel s toplino in humorjem, ki ju je težko najti med drugimi ljudmi: »Kako ste k..., boste lahko še malo počakali?«

Čakali so še dolgo, toda sedaj ni bilo več tako hudo. Ob 8. uri zvečer je stopil na ravno, varno zemljo zadnji... reševalci nič manj izčrpani kot rešenci. Elč Prezelj se je opotekal od utrujenosti z razbitim obrazom od padajočih skal, pa je, ko je skoraj omedleval, še podpiral Toneta. Sam ni bil važen, važen je fant, ki ga je reševal — to je bilo vodilo, to družji alpince in jim omogoča, da tvegajo vzpone. Drug drugemu bodo vedno pomagali, brez ozira na žrtve in nevarnosti.

Oskrbnica doma na Okrešlju je bila že več ur pod steno. Poskrbela je za vedra sokov, ohlajenih slastnih. Vedno vesela in klepetava, je začela že takoj, ko se je Tone dotaknil melišča: »Zaradi tebe presneti mulc, mi je ves »ajnpren« zgorel«. Nato pa je privlekla svoje presenečenje: torto, pravo pravcato torto tamle pod steno Planjave, torto za prvi rojstni dan treh mladih ljudi, ki danes, ko nesrečo počasi pozabljajo ne morejo pozabiti čudovitega tovarištva in nesebičnosti in kujejo našega Staneta, Elča in Vilija, pa Vilijevo ženo Elo in vse druge celjske reševalce v nebo.

Toda v planjavo se bodo vrnili... Ko bo utrujenost minila, ko bodo pozabljene težke ure. Smer morajo preplezati prvi!

ŠPORTI

ZDRUŽITEV ZARADI KVALITETE

Odslej ŽNK Celje — Kladivar, Franjo Lubej — novi predsednik društva.

Pred dnevi sta bila najprej izredna, zatem pa še ustanovni občni zbor novega nogometnega kluba, ki je nastal z združitvijo ŽNK Celja in ND Kladivarja. Zaradi kompromisa in da bi ime ne bilo že na začetku dela kamen spotike, so se odločili, da naj se novi nogometni klub imenuje Železničarski nogometni klub Celje — Kladivar.

Do združitve sil je prišlo predvsem zaradi želje po izboljšanju kvalitete celjskega nogometa in s tem tudi do možnosti sodelovanja v višjem tekmovalnem razredu kot pa je slovenska liga. To pa hkrati pomeni, da si bo prvo moštvo združenega kluba že od jeseni naprej prizadevalo zagotoviti sam vrh jakostne lestvice.

Za predsednika novega kluba so izvolili Franja Lubeja, za podpredsednika inž. Marjana Prelca ter Janeza Tomšiča, za tajnika pa Milana Hočevarja. Vtem ko bo strokovno komisijo vodil Janez Tomšič, bo tehnični predsedoval Ivan Trnovšek.

-m

Nogomet

V zadnjem kolu drugega razreda sindikalne nogometne lige

so bili doseženi tile rezultati: Železničar : Celjski tisk 1:1
Elektro signal : Ključavničar 1:3
Aero : Cestno podjetje 3:0
Merx : Etol 0:3
Izletnik : Žična 2:0

Odigrana je bila tudi zaostala tekma, ki je vplivala na razpredelnico. Slo je za tretje mesto. Tekma med Izletnikom in Celjskim tiskom se je nepričakovano končala s prepričljivo zmago Izletnika s 4:0.

Po teh poslednjih rezultatih se v prvih razred uvrstijo ekipe Železničarja, Etola in Izletnika.

Ce analiziramo ostro borbo v drugem razredu, ugotovimo, da sta prvi dve ekipi, to je Železničar in Etol razred zase, drugo skupino pa so sestavljale ekipe Izletnika, Aera in Celjskega tiska, ki jih loči le ena točka, toda, ker propozicije določajo, da se v prvi razred plasirajo le prve tri ekipe je športna sreča določila ekipo Izletnika.

Po kvaliteti in rezultatih bodo te ekipe trd oreh vsem ekipam v prihodnji sezoni v prvem razredu.

Z zaostalo tekmo Prosveta : Kovinotehna se je tudi končalo tekmovalje v prvem razredu.

Rezultat tekme je bil 6:0 v korist Prosvete, ki je tako zaostala za ekipo EMO le z golom razlike in pripravila prvovrstno preseñenje in osvojila drugo mesto.

Tako se je končala Občinska sindikalna nogometna liga v velikem nogometu, kjer je nastopilo rekordno število 19 ekip, kar je izreden uspeh organizatorja in tekmovalne komisije, ki je z uspehom vodila to tekmovalje. Razveseljivo je dejstvo, da so podjetja končno domela, da je rekreacijski šport le koristen za delovnega človeka. Upajmo, da bo v prihodnjem letu še tako, če se ne boljše, saj je tedensko nastopalo ca. 300 delovnih ljudi in se izživljalo na zelenem polju.

Končni lestvici prvega in drugega razreda sta naslednji:

Prvi razred:

EMO	8	7	0	1	22:	6	14
Prosveta	8	7	0	1	20:	6	14
Libela	8	5	2	1	32:	18	12
Klima	8	4	2	2	19:	13	10
Železarna	8	4	1	3	17:	10	9
Zlatarna	8	3	0	5	13:	19	6
Kovinotehna	8	2	1	5	12:	29	5
Tkanina	8	1	0	7	9:	22	2
IFA	8	0	0	8	3:	24	0

Iz prve lige izpadeta Tkanina in IFA.

Drugi razred:

Železničar	9	7	2	0	23:	3	16
Etol	9	7	2	0	28:	9	16
Izletnik	9	6	1	2	25:	8	13
Aero	9	5	2	2	17:	14	12
Celjski tisk	9	5	1	3	17:	11	11
Ključavničar	9	4	0	5	15:	23	8
Žična	9	3	1	5	14:	15	7
Elektrosignal	9	2	1	6	11:	20	5
Merx	9	0	1	8	6:	26	1
Cestno podjetje	9	0	1	8	2:	29	1

V prvi razred se plasirajo Železničar, Etol in Izletnik.

Po končanem tekmovalju so bile predane nagrade, ki jih je izročil predstavnik Občinskega sindikalnega sveta. Naša ekipa je prejela v trajno last lep pokal, ki bo krasil vitrino naše sindikalne podružnice in bo v vzpodbudo še v nadaljnih borbah na naših športnih objektih.

Fantom iz ekipe EMO iskrene čestitke za osvojeno trofejo z željo, da bi se še v bodoče tako srčno borili za barve sindikata EMO in v ponos celotnega kolektiva.

Športne igre KLIME

V čast 20. obletnice Sindikalnega športnega aktiva KLIME se je v času od 19. 6. do 30. 6.

1967 med drugim odvijal tudi nogometni turnir. V finalni del so se uvrstile ekipe Klime, Cinkarne, Libele in EMO. V borbi za tretje in četrto mesto je ekipa Cinkarne presenetljivo premagala slavljenca — ekipo Klime z 1:0.

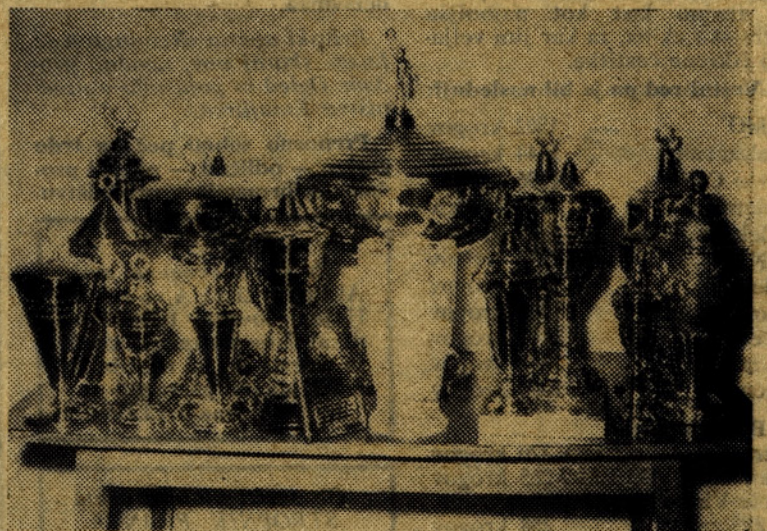
V borbi za prvo in drugo mesto so se sestale ekipe Libele in EMO. Rezultat tekme je bil 7:6 za Libelo.

Po vodstvu Libele z 2:0 v prvem delu igre je oslabljena ekipa EMO izenačila na 2:2 in s tem je bil regularen čas tekme zaključen. Po prepozicijah tekmovalja bi morali igrati podaljšek, toda zaradi pomanjkanja časa so se takoj izvajale enajstmetrovke, pri čemer so imeli igralci Libele boljše strelce in zmagali s 5:4. Tako je zmagovalni pokal zaslužen šel v roke kapitanu Libele, pokal za drugo mesto pa je osvojila naša ekipa, kar je tudi uspeh, če upoštevamo, da je moštvo EMO igralo v okrnjeni postavi.

Vrstni red je tako naslednji:

1. Libela,
2. EMO,
3. Cinkarna,
4. Klima.

Ob svečanem zaključku v prostorih restavracije Kladivar, kjer so se razdelili pokali in diplome, je bilo čutili težnjo, da bi bilo takšnih in podobnih tekmovalj še več, saj se s tem poglabljajo medsebojni odnosi med različnimi kolektivi. Vse priznanje športnikom v »Klimate«, ki so tako agilni in prizadevni, saj imajo prav v vseh športih kakšno besedo, pa jih je v podjetju komaj nekaj več kot 400. Ali ne bi naša sindikalna podružnica priredila v jeseni slično športno tekmovalje? O tem pa naj razmislijo naši sindikalni delavci.

Zbirki pokalov v pisarni naše sindikalne podružnice sta se v zadnjih tednih pridružili še dve trofeji — pókala za 1. mesto v nogometu in streljanju

V teku so že priprave za plavalno tekmovalje, katerega se naj udeležijo tudi člani našega kolektiva v čim večjem številu, saj vsak sodelujoči brez ozira na rezultat prinese svoji sindikalni podružnici eno točko, ki lahko zelo vpliva v skupnem plasmanu.

Zatorej po razpisu tekmovalja čim več naših delovnih ljudi v vodo, saj so zrak, sonce in voda vir zdravja. Želimo pa, da bi ravno tu dala svoj prispevek naša mladinska organizacija, saj je plavanje šport predvsem mladim, seveda pa si tudi starejši želijo prijetne osvežitve v vodi, predvsem v teh vročih dneh.

O podrobnostih propozicij in starostnih razredov pa ob razpisu tekmovalja.

Kadrovske vesti

Novi člani kolektiva, ki so vstopili v podjetje v juniju in juliju 1967:

Čuvan Hinko — skladišče gotove posode, Kobale Stanislav — emajlirnica, Jošt Silvester — skladišče gotove posode, Lužar Ivan — surovinski oddelek, Kralj Franc — surovinski oddelek, Koklič Franc — emajlirnica, Ilič Milosav — obrat Kruševac, Žgajner Rudi — emajlirnica — mlin, Bibič Franc, učna delavnica, Ločnikar Martin — oljne peči, Cirkulan Miran — oljne peči, Nareks Branko — oljne peči, Jakopek Ernest — oljne peči, Strnad Marjan — radiatorski oddelek, Škreblin Vjekoslav — radiatorski oddelek, Feldin Vincenc — radiatorski oddelek, Nežmah Ivan — radiatorski oddelek, Goričan Jože — radiatorski oddelek, Les Jože — surovinski oddelek, Videnšek Drago — surovinski oddelek, Kvas Ladislav — surovinski oddelek, Naglič Ivan — surovinski oddelek, Slapnik Marjan — emajlirnica, Felser Milena — radiatorski oddelek, Knežević Cvijeta — radiatorski oddelek, Kovač Jožica — radiatorski od-

delek, Kovač Ivanka — radiatorski oddelek, Antlej Danica — radiatorski oddelek, Škrubej Martina — oljne peči, Zalar Marija — oljne peči, Kores Matilda — učna delavnica, Leskovšek Alojzija — učna delavnica, Vrečer Gizela — učna delavnica, Ahtik Alojzija — učna delavnica, Crepinšek Alojzija — učna delavnica, Vodovnik Minka — učna delavnica, Tamše Marejta — učna delavnica, Klenovšek Jožica — učna delavnica.

Prijetno počutje in obilo delovnih uspehov vam želimo v naši sredi.

Izstopili so v juniju 1967:

Pevce Štefanija — inval. upokojena, Kegul Julijana — inval. upokojena, Jazbinšek Karl — sporazumno, Knez Jože — sporazumno, Račević Oto — sporazumno, Aničič Mirko — sporazumno, Čvan Alojz — samovoljno zapustil delo, Dobovičnik Jože — samovoljno zapustil delo, Golob Stefan — inval. upokojen, Kunst Jože — inval. upokojen, Kovač Jurij — inval. upokojen, Rebešek Slavko — po teku pogodbe, Slezinger Oto — samovoljno zapustil delo, Kosmač Anton — samovoljno zapustil delo.

V juliju bodo obhajali 50-letnico:

Kiker Ana, Mesarič Marija, Pukmajster Ludvik, Vajsenbah Marija.

Prisrčne čestitke ob srečanju z Abrahamom!

Poročili so se:

Majger Franc, Simončič Fani-ka — Suštarič, Cvelfer Matija, Flajšman Albina — Savski, Drobinc Martin, Vindiš Janez, Šolinc Jože, Kolšek Jera — Šolinc. Vso srečo!

PRODAM

Kuhinjsko pohištvo — skoraj novo kredenco z mizo in stoli — prodam za 650 N-dinarjev. Hudej Slavko, ključavničarska delavnica.

Brivski aparat »Remington de Luxe« skoraj nov, ugodno prodam. Oglej in pojasnilo v uredništvu Emajlirca.

Prenosno sobno peč na trdo gorivo — odlično — poceni prodam. Informacije v uredništvu.

ZAHVALA

Ob smrti dragega moža **ALBINA LEVCA** se zahvaljujem tovarni EMO, sindikalni organizaciji, godbi in vsem, ki so mi ob tej težki izgubi pomagali žena **HELENA**

Ob smrti mojega očeta **STROPNIK FRANCA** se vsem soferjem iskreno zahvaljujem za izkazano pozornost. Stropnik Jože

GLOBUS

Francosko železarsko podjetje C.A.F.L. bo skupaj z družbo Creusot in Chatillon zgradilo novo kapaciteto nerjavečega jekla v obsegu 100 tisoč ton letno. Po sporazumu bodo znotraj imenovanih treh podjetij specializirali proizvodnjo jekla v posameznih družbah ter s tem v razdobju 4 let dosegli popolno specializacijo. Družbe pričakujejo, da bodo tedaj v stanju konkurirati vsem ostalim jeklarskim družbam Zahodne Evrope.

Znana zahodno nemška firma WMF, ki izdeluje vse vrste gospodinske posode v emajlirani izvedbi, nerjaveči in srebrni izvedbi, je v letu 1966 dosegla obseg prodaje 207,2 milijona DM ali 4% več kot leta 1965. Medtem ko se je obseg proizvodnje srebrne posode lani zmanjšal, pa se je ponovno povečala proizvodnja in prodaja nerjaveče posode.

Podjetje WMF je zaposlovalo lani 6664 delavcev ali 2 odstotka več kot leta 1965. Konec leta 1966 so znašale zaloge gotovih izdelkov ca. 103-dnevno proizvodnjo, a terjatve nasproti kupcem 27-dnevno proizvodnjo.

Emajlirca

Casnik izhaja v okviru enote za informacije in tisk vsak drugi četrtek v nakladi 4.200 izvodov in ga dobijo vsi člani kolektiva brezplačno. Ureja ga uredniški odbor: Eva Orač, dr. Franc Zupančič, Emil Jejičič, Peter Videnšek, Jože Zidanšek, Mirko Breznik in Vili Korošec. Glavni in odgovorni urednik Eva Orač. Naslov uredništva Celje, Mariborska 86, telefon 39-21, interna 240. Tisk in klišiji GP »Celjski tisk« Celje

Lepo vas spet pozdravljam! Ja, po dolgem času bom spet nekaj našrajbala. Pa da ne boste mislili, da sedaj nisem »nikamor nos vtaknila«! Nikakor, brez tega vendar ženske ne moremo živet! Samo, kaj, ko človek kaj preveč resnično, vendar premalo konkretno napiše, pa ti uredniški odbor zavrne. Pravijo »to je premalo konkretno, to je preveč...« Raznoraznih premalo konkretnih reči smo tako že navajeni, samo, če je tudi vsem znano, kaj in zakaj gre, pa vendar je bolje, tako pravijo, da se ne objavlja in razpravlja to javno. Veste, ko sem zadnjič pisala, so me bodli v nos raznorazni odnosi med nižjimi in višjimi, posebno pa odnos višjih do nižjih, pa mislim, da o tem tako veliko govorimo in veliko molčimo, pa najbolje bo, da sem še jaz tiho. Pa tudi odnos naše enote mehanografije do mamce tovarne mi ni bil najbolj povšeč, da je bolje, da se ne praskam, kjer me ne skrbi. Sicer pa so oni tam tako in tako republika zase, kar se že vidi po malicah, ki so jo čisto ekstera naročali zase. Tudi cene so čisto ekstera za tistih nekaj ljudi. Pa kaj se spet praskam, kjer me ne skrbi.

Ja, ja, čas počitnic je, pa tudi čas slabih plač, ki bodo pa še slabše. Hm, lepo je zdaj v tovarni, ko imamo toliko mladih ljudi, pa čeprav samo za kratak čas. Lahko opazujem mini krila, mini lase, mini miganje z... No, nič hudega ne bo, saj bodo vsi ti mladi tako samo mini čas zaposleni pri nas. »Delovne sile ne sprejemamo«, piše na vratih ene sobe tam spodaj v pritličju, čeprav v času nepočitniškega dela stoji tam še in še ljudi za sprejemanje. Tisti napis bi vsaj za tisti čas lahko dol vzeli. Pa sem se že oddaljila od mladih! Ja, sem že povedala, da jih kar rada gledam, čeprav ne vem, kako jih tam po pisarnah kaj radi gledajo in če jim kaj nucajo, ali pa so samo za kufetek nositi. Pa najbolj tole ne bo držalo, ker je na sestanku mladinskega komiteja, kjer je bilo tudi veliko mladink zaposlenih redno pri nas, pa je vendar predsednik si za zapisnikarico izbral praktikaniko. To da malo misliti. Ne vem, ali so naše mlade uslužbenke preveč nobel, fine, da bi pisale zapisnik, ali pa se jim s takim delom ne ga ukvarjati. Pravzaprav me nič ne briga, v nos pa vendarle gre.

Tokrat sem tudi jaz bolj mini napisala, pa to je tako moderno. Naj bo dovolj, ker je tako vroče, in nekaterim ni prijetno kaj takega brati, to vem, ker imam že izkušnje, da ljudem rada kri zavreje.

Pa lep pozdrav Spila

ŠPORT

STRELJANJE

Tudi strelci so končali tekmo in osvojili ličen pokal v trajno last kot najboljša strelska ekipa, za kar jim velja iskrena čestitka.

Vrstni red pa je bil naslednji:

EMO	1502 krogov
Železarna	1444 krogov
Avto Celje	1396 krogov
Izletnik	1246 krogov
Elektro	1243 krogov
UNZ	1232 krogov
Merx	1204 krogov
Kovinotehna	1200 krogov
Gledališče	1141 krogov
Klima	1048 krogov
Zična	1044 krogov

Posamezniki:

Štrajher Jože EMO	270 krogov
Vanovšek Viki EMO	265 krogov
Bule Vinko	
Železarna	258 krogov
Sršen Ervin EMO	257 krogov
Podplatan Slavko	
Avto Celje	253 krogov